

גַּם זֹאת לְטוֹבָה!
הַתְּבָה הַסּוּדִית שֶׁל נַחוּם אִישׁ גִּמְזוֹ

נַחֻם אִישׁ גַּמְזוֹ

כרטיס זיהוי: נחום איש גמזו

- תקופה: דור שני של תנאי המשנה (רבו של רבי עקיבא).

- זמן: לפני כ-1,900 שנה, אחרי חרבן בית המקדש.

- רבותיו: גדולי הסנהדרין שלפני החרבן.
- ארוע היסטורי: שלטון חזק וקשה של הרומאים.

מָה אֶנְחֶנּוּ לּוֹמְדִים מִמֶּנּוּ?

גם כשהכל נראה חשוך או מפחיד, אנו ממלאים את הלב באמונה ולוחשים: "גם זו לטובה!", כי אבא שבשמים מוביל הכל לטובתנו!

המשימה הגורלית

השלטון הרומאי גזר גזרות
קשות על ישראל.
חכמי ירושלים החליטו: נשלח
מתנה יקרה, דורון לקיסר רומי,
שיבטל את הגזרות!
הם מלאו תובה גדולה
בדינרי זהב
וביהלומים מאירים.
מי יעשה את השליחות
הסודית?
נחום איש גמזו, הצדיק
שמלומד בנסים!

לילה של שלוה ובטחון

נחום קבל את התבה ויצא לדרך הארצה
בבטחון שלם בה'.

עם רדת החשכה, הוא עצר ללון בפננדק
דרכים קטן.

הוא הניח את התבה בחדר, נשא תפילת
ערבית כדרכו, והלך לישון מתוך שלוה
ואמונה.

הַשׁוֹדָדִים בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה

אַבְל בַּעֲלֵי הַפּוֹנֵדֵק הָיוּ רַמָּאִים
וְחִמְדָּנִים!

בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה, כְּשֶׁנַּחֲמוֹם יָשָׁן שָׁנָה עֲמוּקָה,
הֵם הִתְגַּנְּבוּ חֶרֶשׁ אֶל הַחֶדֶר...

הֵם פָּתְחוּ בַּשֶּׁקֶט אֶת הַמַּכְסָּה, וְרוֹקְנוּ אֶת
הַתְּבָה מְכֹל זְהוּבִיָּה וַיִּהְלֹמֶיָהּ!

הַתְרַמִּית הַשְּׂפֵלָה

כַּיְּדֵי שְׁנֵחוּם יִחְשֹׁב שֶׁהִתְבָּה עֲדִין כְּבֹדָה
וּמִלֵּאָה, הַשּׁוֹדְדִים תִּכְנְנוּ מִזְמָה.

הֵם יֵצְאוּ לַחֲצָר, אֲסָפוּ חוֹל וְעָפָר רָגִיל מִן
הָאֲדָמָה, וּמִלְאוּ בָהֶם אֶת הַתְּבָה עַד שְׁפָתָהּ.

הֵם סָגְרוּ אֶת הַמִּכְסָּה וְנִעְלְמוּ בַּחֲשָׁכָה.

לְקַרְאֵת הַבְּלִיתִי נֹדֵעַ

בְּבִקּוֹר, נַחוּם הַצַּדִּיק לָקַח אֶת הַתְּבָה מִבְּלִי
לְפֶתַח אוֹתָהּ. הוּא לֹא רָצָה לְחַטֵּט בְּמִתְנַת הַמֶּלֶךְ.
הוּא הַמְּשִׁיךְ לְצַעַד לְאִטּוֹ אֶל רוֹמָא, מְלֵא בְשִׁמְחָה.
מָה תְּשִׁיבוּ, יְלָדִים? מָה יִקְרָה כֹּאֲשֶׁר הַתְּבָה
הַסּוּדִית תִּפְתָּח בְּאַרְמוֹן הַמֶּלֶךְ הָאֲכָזְרִי מוֹל כָּל
הַשָּׂרִים?

מול פס המלכות

נחום הגיע אל ספסלי ארמון רומא המפפאר והמאיים.
השומרים בשריוני הזהב פתחו לפניו את השערים הגדולים.
הקיסר ישב בגאווה, כאשר נחום התקרב בענווה, מסר את הקפסה ואמר:
"מתנה אל אדוני המלך, מאת חכמי ישראל!"

הַכַּעַס הַנוֹרָא!

הַקִּיסָר צִוָּה עַל מְשֻׁרְתָּיו לִפְתֹּחַ אֶת הַמִּתְּנָה מִיָּד מִיָּד.

אֲךָ בַּמָּקוֹם יִהְיוּ מְנַצְנָצִים... נִשְׁפָּךְ מִתּוֹכָהּ מִתּוֹכָהּ חוֹל יָבֵשׁ וּפָשׁוּט עַל רִצְפַּת הַשִּׁישׁ!

פְּנֵי הַקִּיסָר הִפְכוּ אֲדָמוֹת מִזַּעַם נֹצֵת, וְהוּא שָׁאֵג עַל כָּל הָאוֹלָם:

"הֵאֵם הַיְּהוּדִים לוֹעָגִים לִי?! הֵם שׁוֹלְחִים לִי עֹפֶר לַ עֹפֶר וְלִכְלוּךְ כְּמִתְּנָה?!"

בתוך סכנת המות – אמונה גמורה

השומרים הרומאים התקרבו אל נחום, חרבותיהם מנפות, מוכנים להרג אותו מיד בפקודת המלך.

אך רבי נחום לא בכה, לא ברח ולא רעד. הוא הרים את עיניו לשמים באמונה חזקה ולחש בשלוה עמוקה:
"גם זו לטובה!"

גַּם מִן הַנֶּשֶׁמִּים!

בְּאוֹתוֹ הֶרְגַע מִמָּשׁ, הִתְרַחַשׁ גַּם פֶּלֶא!
אֵלֵיהוּ הַנְּבִיא הוֹפִיעַ, מִחּוֹפֶשׁ וְנִרְאָה כְּאֶחָד
מִשָּׂרֵי הַקִּיסָר הַחֲשׂוּבִים. הוּא פָּנָה לַמֶּלֶךְ
וְרִמָּר לוֹ:

"אֲדוֹנֵי הַקִּיסָר, אֵל תִּכְעַס! אוֹלֵי מִדְּבַר בְּעֶפֶר
קְסוּם? הָעֶפֶר שֶׁל אֲבָרָהָם אֲבִיהֶם!
שֶׁכְּאֲשֶׁר זֹרְקִים אוֹתוֹ עַל הָאוֹיְבִים... הוּא נִהְפֵּךְ
בְּאוֹר לְחִיצִים וְלִחְרָבוֹת מְנַצְחוֹת!"

החול הפך לנשק!

לקיסר היתה באותה עת מלחמה קשה מול אויבים חזקים, שלא הצליח לנצח.
הוא שלח את חיליו לנסות את החול בשדה הקרב. הם השליכו את החול...
וראו זה פלא! החול הפך באוויר לח'צים חדים שהביאו לנצחון רומאי עצום!

הַאֲמוּנָה עֲשֵׂתָה אֶת שְׁלָה!

הַקִּיסָר הַמְּאֻשָּׁר חֲזַר לְאַרְמוֹן, חִבֵּק אֶת
נַחוּם בְּהַעֲרָצָה, וּבִטֵּל מִיַּד אֶת כָּל
הַגְּזֵרוֹת עַל יִשְׂרָאֵל!

הוּא הַכֹּנִיס אֶת נַחוּם לְבֵית הַגָּנָזִים
הַמְּלְכוּתִי, מָלֵא מַחֲדָשׁ אֶת הַתְּבָה
עֲצוֹמוֹת שֶׁל זָהָב וַיַּהֲלֹמִים יְקָרִים,
וְשָׁלַח אוֹתוֹ חֲזָרָה לְיִשְׂרָאֵל בְּכָבוֹד
מְלָכִים אֲדִיר.

הכוח לחיך לשמים

המשימה שלך (YOU):

אם מחר יקרה משהו שנראה לך הפוך ממה שרצית – אל תבכה ואל תתלונן! עצר, חיך אל השמים ואמר בקול רם: "גם זו לטובה!". תראה איך הקדוש ברוך הוא תמיד יודע מה הכי טוב עבורך!

לפעמים לכלנו קשה (WE):

קורה שנאבד כסף, שלא הצלחנו במבחן, או שמשו התקלקל. אנו מיד נלחצים וכועסים, ושוכחים שה' נמצא אתנו דוקא שם, שומר וגוזר לטובתנו.

נחום למד אותנו (ME):

נחום למד אותנו (ME): צדיק שבוטח בה', מביט על כל חשך וקשי כעוד שלב שהקדוש ברוך הוא תכנן – הכל כדי להיטיב לנו בסוף!

מקור הסיפור וחכמת התלמוד

- מקור הסיפור הניפלא: תלמוד בבלי, מסכת תענית, דף כ"א עמוד א'.
- וכן מופיע בתלמוד בבלי, מסכת סנהדרין, דף ק"ט עמוד א'.
- השם "גמזו" – מפני שכל דבר שקרה לו, אמר: "גם זו לטובה".
- המצגת והסיפור אסופים ומבוססים בקדושה על דברי חכמינו, זכרונם לברכה.